
Ioana Hogman

SZERETEM A SZUSIT

Szereplők:

DORA
PAUL
BIANCO
CATALINA

I.

DORA Kiskoromban gondom volt az elalvással. Lefekvéskor nem bírtam lehunyni a szemem. Azt éreztem, ha lehunyom, halott emberek jelennek meg a szobában, és bámulnak rám, hozzám érnek vagy fölém hajolnak, és ott lesznek, amikor kinyitom a szemem.

Azt nem gondoltam, hogy súlyosan bánthanának, de elég volt a jelenlétükre gondolnom ahhoz, hogy egész éjjel le se hunyjam a szemem. A lekapcsolt lámpák miatt nyitott szemmel sem volt jobb. A sötétben nagyon könnyű volt látni azokat az embereket.

Nagyon egyszerűen kezdődött: az ajtó mögött megjelent egy ingujj, majd el is tűnt. Lehet, hogy csak képzelődöm, gondoltam, de ahogy elfordítottam a tekintetem, rögtön éreztem, hogy elszalasztottam valami nagyon fontosat, mert az ingujj ismét megjelent. Szóval újra odafordultam, csak hogy láthassam, ahogy ismét eltűnik. Ez alkalommal egy pillanatra sem fordítottam el a fejem, vártam a megjelenését. De fáradt voltam, és egy kósza gondolat vagy egy apró zörej a sarokban mindig elvonta a figyelmem. Ezért kezdhettem előlről, csak hogy láthassam megjelenni, és hogy utána meggyőzzem magam, csak képzelődtem.

Így ment ez három-négy órán keresztül, amíg a vadászattól teljesen kimerülve, álomba zuhantam. Talán hat-hét éven keresztül tettem ezt minden este, amikor nem voltam elég fáradt ahhoz, hogy azonnal elaludjam. Velem volt. Tapinthatóvá vált, éreztem a jelenlétét, de nem láttam, nem ismertem, és emiatt továbbra is nagyon féltem.

Egészen tizenkét éves koromig, addig a bizonyos estéig. Hihetetlenül fáradt voltam, tizenhat órás túráról érkeztem haza, és nagyon szerettem volna aludni. Az utolsó négy órában folyton arról álmodoztam, hogy be-

levetem magamat az ágyba, lehunyom a szemem, és elalszom. A gond csak az volt, hogy amint bebújtam az ágyba, nem bírtam lehunyni a szemem. Kimerült voltam, de éreztem a jelenlétét, és bár már hozzászoktam, nem tudtam figyelmen kívül hagyni.

Ezért idegességemben és kétségbeesett vágyamban, hogy ezentúl akkor és úgy aludjak el, ahogy akarok, döntöttem. Elhatároztam, hogy megnézem magamnak azt a valamit, amihez az ingujj tartozik, és elkezdtem megalkotni.

Először csak egy pillanatra hunytam le a szemem, hogy koncentrálnassak. És amikor kinyitottam, ott volt. Ezután már könnyű volt. Behunytam, s amikor kinyitottam, már megjelent a válla is. Még nem láttam a kezét vagy a bőrét, de rájöttem, jól gondoltam, hogy mindvégig háttal állt. Újból lehunytam. A fél háta és a nyak. És végül a bőre. Barnás volt, bizarr csillogású, akár egy kígyóé. Újra becsuktam a szemem. Reméltem, hogy szembefordul velem, de csak egy kicsit láttam a füléből, amin, ebből a távolságból, mintha egy harapás nyoma látszott volna.

És behunytam és kinyitottam, de már nem volt ott. Felszabadultan sóhajtottam, elaludtam. Másnap már ébredés után türelmetlenül vártam az estét. Akkor megismételtem a gyakorlatot. Minden este így tettem a következő pár hónapban, és próbáltam szembefordítani, míg végül a fáradságtól minden alkalommal elaludtam. Annyi különbséggel, hogy már egyáltalán nem féltem.

Szerettem ezt, csak zavart, hogy sosem fordul meg. Ez lett a kedvenc játékomban. Már az sem számított, hogy eljött-e a lefekvés ideje, vagy sem. Akkor is ezt játszottam, ha a hegyekben túráztam, mászás közben. A fátörzsek közé nagyon könnyen odaképzelt az ember bármit, főleg ha egyedül van. Később az iskolában, a hátsó padban ültem, őt meg az elsőbe képzeltem, a tábla felé fordulva. De tudtam, hogy gondolatban velem van. Ezután mindenhol ezt csináltam, főleg ahol sok ember volt. A buszon, meccsen, színházban. Keresni kezdtem a tömeget, ahová bármikor elbújthatatom. Most is ezt teszem. Nincs olyan hely, ahová ne vinném magammal. Nincs olyan hely, ahol egy adott ponton ne venném őt észre két idegen test között megbújva.

Először az ingujjat. Behunytam a szemem. Kinyitom. Aztán a vállat. Behunytam. Kinyitom. A nyakat. Behunytam, kinyitom. A feje. A haja. Ahol én vagyok, ott van ő is. Háttal áll, de rám gondol.

II.

Félek a sötétben. Félek ejtőernyőzni. Félek a visszautasítástól. Félek, hogy megcsúszom a jégen. Félek, hogy pattanás nő a homlokomra. Félek a bénulástól. Félek a kormánytól. Félek a gluténtól. Félek a semmittevéstől. Félek, hogy kenyérre sem lesz pénzem. Félek a náciaktól. Félek az egyedüllétől. Félek a cenzúrától. Félek, hogy elalszom. Félek a fegyverektől. Félek a védőoltástól. Félek a pszichoanalízistól. Félek a rendőröktől. Félek a kellemetlen szagoktól. Félek az emlékektől. Félek a tűzvésztől. Félek a feketéktől. Félek a borzalmas filmekről. Félek a telített zsíroktól. Félek az ellenségtől. Félek, hogy nem vagyok képes feladni. Félek a bűnösségtől. Félek a fáktól. Félek a kopaszságtól. Félek a kakasoktól. Félek lenézni. Félek csókolózni. Félek, hogy valamit félreérték. Félek az anekdotáktól. Félek a csíráktól. Félek, hogy csúnya vagyok. Félek a nyilvános mosdóktól. Félek a zsarolástól. Félek a balesetektől. Félek a zárt helyektől. Félek a denevérektől. Félek a terrortól. Félek a betegségtől. Félek a botránytól. Félek a magas sarkú cipőktől. Félek a nikkeltől. Félek a ráktól. Félek a ráktól. Félek a ráktól. Félek a ráktól. Félek a tüsszentéstől. Félek a halott lovaktól. Félek a határidőktől. Félek a depressziótól. Félek, hogy elveszíték mindent. Félek a csontvázaktól. Félek, hogy hirtelen halok meg. Félek a meglepetésektől. Félek a szellemektől. Félek a tünetektől. Félek a savtól. Félek a templomtól. Félek a kapcsolóktól. Félek Istentől. Félek a tűktől. Félek a vértől. Félek a méhektől. Félek a tévelygéstől. Félek a földönkívüliektől. Félek az embergyűlölettől. Félek a fogorvostól. Félek az autizmustól. Félek a hányástól. Félek a közepszerúségtől. Félek összeérinteni a lábaimat. Félek a fekete bőjtől. Félek a zoknitlan szextől. Félek a gyerekeimtől. Félek a csalánkiütéstől. Félek az érzéketlenségtől. Félek a fekete pöttyöktől. Félek anyától. Félek az üzenetektől. Félek a lyukaktól. Félek átmenni az úton. Félek a büntetésektől. Félek a zombiktól. Félek az algoritmusoktól. Félek, hogy kicsi, amim van. Félek a nemi egyenjogúságtól. Félek, hogy benyomják a mixert a szemembe. Félek a várakozástól. Félek a hóemberektől. Félek a nyulaktól. Félek az éhségtől. Félek attól, aki talpraesettebb nálam. Félek Pinocchiótól. Félek a testemtől. Félek az apátiától. Félek az agyvérzéstől. Félek a teliholdtól. Félek a gerinctelenektől. Félek az üres terektől. Félek a három fázistól. Félek a felelősségtől. Félek a gáztól. Félek a tettemtől. Félek a hullámoktól. Félek a kígyóktól. Félek az utolsó iskolai naptól. Félek a felvonóktól. Félek a bombáktól. Félek az árkoktól. Félek a birkáktól. Félek a vakságtól. Félek a

befelé nyíló ajtóktól. Félek David Lynch-től. Félek, hogy valaki áll a hátam mögött. Félek a repülőgépektől.

PAUL Félek a nálam erősebb férfiaktól. Félek a zuhanó tégláktól.

Félek a nálam okosabb férfiaktól. Félek az országtól. Félek az igazságtól. Félek a nőktől. Félek a drogoktól. Félek attól, amire képes vagyok. Félek a dolgozatoktól. Félek lefeküdni. Félek, hogy átvernek. Félek az egerektől. Félek a holttestektől.

DORA Félek a felakasztott szomszédomtól. Rohanok lefelé a lépcsőn.

Félek a farkasoktól. Félek a hidegtől. Félek az éles hangoktól. Félek a büntetéstől. Félek a laptoptól. Félek a SRI-től. Félek a gondolatoktól. Félek ránézni a telefonjára. Félek a szemetesekbe bújó medvéktől. Félek, hogy mit gondolnak rólam az emberek. Félek ruhákat felpróbálni. Félek, hogy egy balta lebeg a fejem fölött. Félek az alagsoroktól.

PAUL Félek egyedül hazamenni. Félek a világvégétől.

Félek elaludni magamban. Félek a gimis meztelen képektől.

Félek felébredni magamban az éjszaka közepén. Félek a mélybe nézni.

Félek magamban felkelni reggel. Félek elköltözni.

Félek olyasvalaki mellett ébredni, akivel már nem akarok együtt aludni.

Félek a hóbuckáktól. Félek a sofőröktől. Félek a nemi erőszaktól. Félek a csatornáktól. Félek az oroszoktól. Félek a haldokló macskámtól.

Félek a vallástól. Félek az emberektől, akik a szemükbe húzzák a kapucnijukat. Félek, hogy rálépek valami élesre. Félek a víztől.

CATALINA Félek a víztől a sötétben.

BIANCO Félek a sötétből.

CATALINA Félek a sötétből a vízben.

BIANCO Ezerszer is: félek.

CATALINA A meztelen barátaim a vízben, és egy hülye a parton. Az vagyok én.

BIANCO Félek az algáktól.

CATALINA A csónak tele van algával. A bokámon algák. Algaszag.

BIANCO Egy vízimentős és egy csónak. Egy napsütéses reggel.

CATALINA Nem, nem mentem túl messzire.

PAUL Sushi. Szeretem a sushit. Félek az unalmas ételektől.

CATALINA Szóke, a tincsei csillognak a napsütésben.

BIANCO A mellényének algaszaga van. A csónak tele van algákkal.

A bokámon algák. Algaszag.

PAUL Félek az unalmas életemtől.

CATALINA Nem, nem mentem túl messzire. Ma hullámszik, ennyi az egész.

Nem félek a hullámoktól. Tudok úszni.

PAUL Félek az unalmas halálomtól. Félek az unalom utáni élettől. Félek, hogy semmi sincs a halál után.

BIANCO Félek a kipusztulástól. Legyen az egyéni, vagy közös. Egy keddi nap a központban, előttem egy cappuccino, egy hang a semmiből, valami leesik az égből. Tekintetem rémült pillantásokkal találkozik.

CATALINA Remélem, végig velem maradtok.

BIANCO Rövid és éles hang. Nem fér a fejünkbe. Nem gondoltam volna. Egy keddi nap. És azután szaladunk. Félek a rohanástól. Félek a vezetéstől. Nincs is jogsim. Vegyetek fel engem is, kérlek. Veletek akarok menni. Nekem nincs jogsim.

PAULA Egy mentőautóbusz a közös halálért.

DORA Itt várjatok! Érkeznie kell.

BIANCO Én félek.

PAULA Tartalak.

DORA Mind tartunk.

BIANCO Félek attól, hogy megfogjanak. Nem hiszek a közösben. Nem hiszek az együttes erőben. Leszarom az egészséget. Félek, hogy leszarom az egészséget. Félek csúnyán beszélni. Félek, hogy nem felelek meg. Szüneeet! Szünetet akarok! Félek szünetet tartani. Szüneteeet! Szünetet akarook!

PAUL Félek a mandulától. Közös arzénmérgezés egy művészeti bentlakásban. Félek a fürdőszoba padlóján heverő szappantól. Betört fej, kifolyt vér, patakokban-patakokban. Félek belépni a fürdőszobába. Mától soha, de soha nem lépek be a mosdóba. Mától, bár félek, a falakra fogok pisilni. A lépcsőház falára, a tömbház falára, a pláza falára, az iskola falára, két fal közé, sírboltra, sírokra, sírkőre. Félek a halottak halálától. Félek az élő haláltól / ne éljen, ne éljen / a hivatalt lepisilem.

CATALINA A meztelen barátaim a vízben és egy hülye a parton. Az vagyok én.

PAUL Félek a testemtől. Akkora kelés van a fenekemen, mint egy paszuly-szem.

DORA A hitrendszerem hazugság. A mindennapi tetteim mind hazugságok. Minden, ami vagyok, lerombolható, megkérdőjelezhető, eltemethető.

PAUL Minden reggel tusolás közben ellenőrzöm, hogy lássam, mennyit nőtt. Félek, hogy egy napon majd nagyobb lesz, mint én.

DORA Minden, ami vagyok, könnyen megismételhető, nem kell hozzá más, csak egy másodrangú komikus.

PAUL Félek, hogy egy napon kinyom a testemből.

DORA Ma felhívtam a tulajt, hogy elmondjam, nincs miből kifizetnem a lakbért. Nevetett egy kicsit, és azt mondta: *Semmi baj, a következő hónapban majd duplán fizetsz.* Kedvelem. Ő egy ilyen srác.

PAUL Ez nem az én fétisem. Hideg fém közelít a köldökömhöz. Az éjjeli-székényemben megjelent egy kertészolló. Én unalmas típus vagyok.

DORA Ő egy ilyen srác

PAUL Az egyszerű szexet szeretem.

BIANCO Az ellenség mindig kívül van, nem bennem.

DORA Ő egy ilyen srác.

BIANCO Vagy egy faló belsejében, a lábára bombák akasztva, megragadásra készen, elhajításra készen, összezavarásra készen, feloldásra készen. Nem, az ellenség sosem bennem van, egy szarvas állat belsejében van, a székek alatt látom a szőrös lábait.

DORA Ő egy ilyen srác.

BIANCO Nem, az ellenség sosem bennem van, inkább néhány nő belsejében...

PAUL ...hibás választás, hibás nő, hibás petesejt, hibás gyerek, túl korán jött, túl későn jött, mindegy.

BIANCO Az ellenség sosem bennem van, csak hozzám szegődik, ezt a kétértelmű és érthetetlen reprodukciós gépezetet rejtem el a leggyakrabban.

PAUL Ebben az előadásban kevésbé, ebben az előadásban egy adott pillanatban kipattinthatom.

BIANCO A hozzám szegődött reprodukciós gépezet a múlt hónapban 34-szer hibázott.

PAUL Hatszor...

DORA A legnagyobb félelmem...

CATALINA Remélem, végig velem maradtok.

DORA A legnagyobb félelmem... a legnagyobb félelmem, hogy valamikor elfelejtem. Akkor velem jössz a mosdóba? Szeretnéd megfogni a kezem, hogy velem gyere a mosdóba? Szeretnéd megfogni azt a kezem, amelyet már akkor a nadrágomba csúsztattam, amikor kifolyt, és már nem is tudom, hogy történt? Mert elfelejtettem. Mert teljesen elfelejtettem, hogy mi ez a meleg folyadék, ami lefolyik a lábamon. Szeretnéd megfogni a kezem és elvezetni a mosdóba, hogy megmutasd, hogyan kell csinálni?

PAUL Nem, ez az egész kertészes dolog egyszerűen nem az én stílusom.

CATALINA Mondjuk, hogy sétálsz. Átsétálsz egy erdőn. Mivel... ez egy kellemes októberi este... de még maradt egy kevés a nyár meleg szellőjéből. Különösen naplementekor... mivel naplemente van. Naplementekor

mindig van egy jó pillanat a sétára. És te sétálsz. Csend van... Akkora csend, amekkora csak lehet egy erdőben... És a napsugarak még látszanak egy kicsit... nagyon kicsit. Itt-ott a nap még bedob egy sugarat az ágak közé, ő maga pedig a földig hatol, nyomot hagyva a száraz faleveleken. Egy meleg nyomot. És te a saját lépteidet hallgatod. Hogyan ropognak alatta a levelek. És arra gondolsz, hogy végül is jó ötlet volt. Még akkor is, ha az elején féltél. Még akkor is, ha az elején haboztál. Séta, egyedül az erdőben. Nem a legtermészetesebb dolog. Nem is a legkézenfekvőbb. Nem is a legveszélytelenebb. De elindultál. Egyszerűen és könnyedén. Túlléptél minden vacak gondolaton, és elindultál. Látod, itt vagy az erdőben. Egyedül sétálsz az erdőben. És hallgatod a lépteidet.

DORA A gondolat, hogy valaminek a szemtanúja vagy.

BIANCO Ameddig úgy tűnik... Igen, csak úgy tűnik...

DORA Akaratod ellenére tanúja lenni valami nagyon kínosnak.

BIANCO Még mész egy kicsit, abban bízol, hogy csak neked tűnik úgy.

DORA Egyszerűen azon kapod magad, hogy a részese lettél anélkül, hogy gondoltad volna.

BIANCO Akkor is különös ebben az órában.

DORA Ez nem olyan, mint amikor úgy hagytad a gázt, és egy egész tömbház felrobbant miattad.

BIANCO Talán jobb, ha visszafordulsz.

DORA Az teljesen más volt. Az a te hibád volt, de most...

BIANCO Jobb, ha elfelejtetted, hogy itt voltál, és visszafordulsz.

DORA Ezúttal egyszerűen csak szemtanúja voltál valaminek. Valaminek, aminek – ha rajtad múlik – nem lennél szemtanúja. Valaminek, aminek, ha tudtad volna, hogy a szemtanúja leszel, inkább lóhalálában menekülsz onnan.

PAUL Sajnálattal hozom tudomásukra, hogy az önök fiát...

DORA Zaklatták.

CATALINA A nedves kövön akarok sétálni.

DORA Kidobták.

CATALINA Érezni akarom, ahogy a hullámok verdesik a hasamat.

DORA Kihajították.

CATALINA Le akarom venni a fürdőruhámat a vízben.

DORA Kilapították.

CATALINA Hátra akarok feküdni a tutajon.

DORA Megtekerték.

CATALINA A meztelen barátaim a vízben, és egy örült a parton.

Így kell annak, aki akarata ellenére hoz valakit a világra. Végül császármetszéssel születtem. Amikor kiemeltek, síri csendben maradtam, mindenki azt hitte, hogy meghaltam. Ez volt az én néma tiltakozásom. Csak így gyászolhattam életem legszomorúbb pillanatát, a pillanatot, amikor szörnyű halálfélelemmel világra jöttem.

IV.

PAUL Te félsz most valamitől?

CATALINA Most-most?

PAUL Igen.

CATALINA Nem.

PAUL Te félsz most valamitől?

BIANCO Nem.

PAUL Te?

DORA Nem.

CATALINA Te?

PAUL Én sem. És most?

CATALINA Nem.

PAUL És ti?

DORA Nem.

BIANCO Nem.

PAUL Várjunk még egy kicsit. Most?

BIANCO Nem.

PAUL Még mindig nem?

DORA Nem.

PAUL Még várjunk egy kicsit.

DORA Én félek a felmelegedéstől.

PAUL Ez túl általános. Úgy értem, hogy Most.

DORA Az általános is most van.

PAUL Valamilyen szinten igen, de ebben a pillanatban nincs valódi következménye. Vagy igen?

DORA Nem, nem hiszem.

PAUL Srácok, eszetekbe jutott valami? Még mindig nem?

BIANCO Nem.

CATALINA Most, ebben a pillanatban, nem.

PAUL Igen, nekem sem. Még várjunk egy kicsit. Bianco, ijessz meg.

BIANCO Hogy?

PAUL Nem tudom. Mondj valamit, vagy csinálj valamit, amitől elkezdek félni.

BIANCO Nem tudok.

PAUL Kiábrándító vagy. Catalina, csinálj valamit, hogy féljek.

CATALINA Az oroszok bármikor ránk dobhatnak egy atombombát, az mindent eltöröl a föld színéről.

PAUL Ettől nem félek! 1. Erre nagyon kicsi az esély. 2. Ha mindent eltöröl a föld színéről, már nem kell elviselnem a következményeket. Érted, mire gondolok? Dora, csinálj valamit, hogy féljek.

DORA Nemsokára valamelyikünk nagyon keményen rá fog baszni.

V.

DORA Kövess el egy hibát! Nem kell nagynak lennie. De egy hiba, mégiscsak hiba. Egy hiba következményekkel jár. Olyan következményekkel, melyek kihatnak másokra, és visszahatnak arra, aki hibázott. Ha elkövetsz valamit, neked is viselned kell a következményeket.

A következmények mindig brutálisak. Némelyek élesen, zajosan erőszakosak. Mint egy istenes verés, ami után ott maradsz a saját pisidben és vérben fetrengve. Olyan, amiben használnak legalább egy botot, egy kést vagy egy égő cigarettát. Olyan, amiben a felsoroltak hiányában használnak legalább egy hímtagot, egy péniszt vagy egy faszt. Olyan, amiben a te elesett helyzetted pontosan elárulja, hogyan vertek meg, és hogy min mentél keresztül, de főleg, hogy mi fájt a legjobban. Olyan, amiben az elesett állapotod elárulja, milyen lesz innen kezdve az életed; hogyan fogsz járni ezután; hogyan fogod tartani a fejed; hogyan fogsz kinézni mostantól, mikor kinyitod a szádat, attól függően, hogy milyen fogorvost tudsz megengedni magadnak. Hogy milyen lesz a tekinteted, és mennyire leszel óvatos mindenben, amihez hozzáfogsz.

A többi következmény csendes. Lassú. Alattomos. Mint egy fokozatos elszigetelődés. Először ettől a pillanattól. Sorra mindenkinek eszébe jut, hogy dolga van otthon vagy máshol. Mosolyogva távoznak, de mindenkinek nyilvánvaló, hogy miért oszlik szét a társaság. Aztán jön a következő találkozó, amire már el sem hívnak. Valahol, máshol egyeztettek, nem a közös csoportban, de véletlenül te is tudomást szereztél róla, miután véget ért. Aztán a közös csoport következik. Valamelyikük küld egy üzenetet, hogy a csoport felhígult, és törölni kell. Aztán fokozatosan elszigetelődsz az ismerősöktől. Nemcsak a közeli baráti körtől, hanem azoktól is, akik néha hozzátok verődtek. Már ők is észrevették, hogy mi történt. És legvégül az emberektől úgy általában. Mert akárhogy is, elegend van a hülyeségeikből, és magadba fordulsz. Visszavonulsz az otthonodba. A saját szobádba. A saját kanapédra. A saját gondolataidba.

VI.

CATALINA A kanapé egy nyúlüreg. Én nyúl vagyok. Egy fehér és elveszett nyúl, aki a semmibe tekint. A nevem Tapsi. Van egy kajla fülem. Rossz vagyok, és szorongok. A kinti élet nekem túl sok, ezért itt ülök, rágcsálok, félek, és a semmibe bámulok. Bármit megteszek, csak ne kelljen visszaváltozni emberré. A terapeutám az első alkalommal megmondta, hogy semmi esélyem, és átadta ezt az utalványt, hogy kedvezményesen megvásároljam ezt a jelmezt. Azt mondta, koncentráljak, és képzeljem el a puffos farkincámat a fenekemen, és akkor meg fog mutatkozni a bennem lévő nyúl is. És így is tettem. Nem is telt sok időbe. Néhány hét folyamatos vizualizáció, aztán amikor egyik nap elsétáltam a tükör előtt, váratlanul észrevettem. Eleinte azt hittem, csak képzelődöm. Így újra átsétáltam előtte, ismét csak úgy mindenfajta szándékosság nélkül. Egy szép fehér nyulat láttam, a maga teljes ragyogásában. Ez egy olyan trükk, amit szintén a terapeutámtól tudok. Ha meg akarsz győződni róla, hogy amit láatsz, az valós, és nem csak az elméd projekciója, csinálj egy apró, rövid gesztust, és ha a gesztus ott van a tükörben is, akkor tényleg te vagy az. Az elején ez picit nehéz volt, de hozzászoktam. A nyulaknak, akárcsak az embereknek, hatalmas alkalmazkodási képességük van. Az egyetlen dolog, amitől most félek, hogy visszaváltozom emberré. Félek, hogy véletlenül elsétálok a tükör előtt, belenézek, és meglátom magamat emberré változva. Úgyhogy itt ülök, rágcsálok, félek, és a semmibe bámulok. De egy adott ponton mindennek vége lesz. Egyszer felkelek a kanapéról, lecsapom a répát a földre, és kilépek a fényre.

VII.

DORA Gyere bátran. Először csak ülj fel.

PAUL Jól van. Lehet, hogy szeretnél még így maradni egy keveset, hogy a semmibe bámulj. Vesztegeted az időt, tisztán és egyszerűen csak vesztegeted a drága idődet, amikor mindez nagyon gyorsan megtörténhetne. Gyere!

DORA Fel a fejjel! Már fel is ültél. Most fel kell állnod. Csak annyit kell tenned, hogy lendületet veszél. Hopp! Gyere. Velem egyszerre. Három. Kettő.

PAUL Egy. Hopp! Tökéletes. Sikerült. Talpon vagy. Most meg kell tenned egy lépést. Gyere! Emeld meg a lábad!

CATALINA Remélem, végig velem maradtok.

DORA Így ni. Gondolj arra, hogy már nagyon szeretnéd, hogy vége legyen.
Gyerünk! Így. Egy. És kettő. És egy. És kettő. És egy. És kettő. És egy. És kettő. És állj! Elértél az ablakig. Most kinézhetsz.

PAUL Bámulhatsz a semmibe, mert szinte ez az utolsó dolog, amit láthatsz. De ne túl sokáig.

DORA Ne addig, hogy meggondold magad, és vissza akarj menni a kanapéhoz. Így. Van előtted egy szék. Hoppá, egyik láb fel. Hoppá, másik is fel

PAUL Fent vagy. Nagyon magasan vagy.

BIANCO Ilyen magasan még életedben nem voltál.

PAUL Nem. Ne nézz le! Még ne. Ehelyett vethetsz egy pillantást a kanapéra. Ennyi. És most nyisd ki az ablakot!

DORA Gyere bátran! Lassan. Így. Mász fel a párkányra! Könnyebb, mint a székre. Kisebb távolság. Kisebb erőfeszítés. Így.

CATALINA Félek lenézni.

PAUL Így ni.

CATALINA Félek hátranézni.

PAUL Így ni.

CATALINA Vissza akarok menni a kanapéhoz.

VIII.

PAUL Nem is volt olyan rossz.

CATALINA Nem.

DORA Sokkal rosszabb is lehetett volna.

CATALINA Lehetett volna.

DORA Feldughattunk volna neked egy kúpot.

BIANCO Vagy írhattunk volna rád valami megalázót cigarettával.

PAUL Kényszeríthettünk volna, hogy smárolj egy tehénnyelvel.

DORA Vagy odatehettünk volna, hogy megdugj egy kutyát a garázsban. Egy béna, sánta kutyát.

BIANCO Vagy beöltöznénk vízimentősöknek, berángatnánk a motorcsónakba, még az se lenne, ahova menekülj, mert nem tudsz úszni. Megfulladnál, mint egy ökör, és megint csak nálunk kötnél ki.

PAUL Mondjuk, hogy egy utolsó vesztes vagy. Ez nem túl sértő, kivéve, ha nem voltál tisztában azzal, hogy ez az igazság.

BIANCO Egyszerűen hagyunk éhen halni. Ez nagyon érdekes lehet, valami olyan, amit nagyon ritkán figyelhetünk meg.

DORA Vagy hagyjuk kiszáradni, az rosszabb, nem?

BIANCO Rosszabb, de gyorsabb.

PAUL Esélyt adunk neked, hogy válassz a kettő között. Mit szólsz?

DORA Vagy egy rögtönzött laborban kísérleti alanyt csinálunk belőled.
Például itt.

BIANCO Vagy csak simán felgyújtunk. Ki bánja?

BIANCO Pletykákat terjesztetnénk rólad, hogy valami nagyon-nagyon rossz-
szat tettél. Nem telne sok időbe, amíg utánad jönnek. De bevihetnénk
akár mi is, a városba.

DORA Vagy kirobbantunk egy háborút a te fajtád ellen, és az egész csalá-
dodat leggyilkoljuk. Az anyádat és a húgodat megbasszuk.

PAUL De a barátodat is.

DORA Igen, a barátodat is. Szerencse, hogy nincs gyereked, mert ha vol-
na, akkor még lenne egy-két elintéznivaló.

IX.

DORA Hamarosan bárkinek joga lesz fogva tartani bárkit. Amennyire meg-
tudja értetni a másikkal a saját szenvedését, annyira tud felébredni ben-
ne egy minimális együttérzés a fogvatartó iránt. Hamarosan bárkinek
joga lesz birtokolni bárkit. Ilyen módon magyarázzuk a bánatainkat,
elégedetlenségeinket, ilyen módon büntetjük majd az empátia hiányát,
bosszuljuk meg mások elérhetetlenségét, a csalódásaink iránti közönyt,
az igényeink iránti közönyt. Nemsokára a nemi erőszak, akárcsak bár-
milyen más zaklatás, teljesen jogos lesz, ha kielégíti a figyelem kínzó
szükségletét, vagy ha egy be nem teljesült elsődleges gyerekkori szükség-
let kielégítésére szolgál.

Nemsokára bárkinek joga lesz ítélkezni bárki felett. Bármelyik utcasar-
kon. Ha szükséges, használhat fegyvert. Ameddig nem öl vele. Ez az
egyetlen feltétel. Abban az esetben, ha az ön mellett elhaladó bármine-
mű félelmet kelt. Abban az esetben, ha az ön mellett elhaladónak van
olyan tulajdonsága, amely előidézheti a félelmet: zsebre tett kéz, terve-
ket rejtő arckifejezés, szokatlan bőrszín, rángatózó szemhéj. A félelem-
keltés szabadságvesztéssel is büntethető. A félelem büntetőeszközként
is használható. Aki kiváltotta a félelmet, az a legbrutálisabb módon lesz
kitéve a félelemnek. Minden állampolgárnak rendelkeznie kell szemé-
lyi igazolvánnyal és terrorista engedéllyel, ami felhatalmazza a bántal-
mazásra, erőszakra és a szabadság-megvonásra.

CATALINA Remélem, végig velem maradtok.

Hamarosan bárkinek joga lesz birtokolni bárkit is. A galériában, a mo-
ziban, a színházban. Bárki figyelmen kívül hagyja a művészet tárgyát.

Bárkit, akit nem érdekel az, ami az orra előtt van. Aki nem veszi észre az összefüggéseket, aki nem világosodik meg, és nem él át izgalmakat. Mert nem volt elég figyelmes. Mert nem értette meg. Hamarosan órákig bezárkózunk majd ide. Addig, amíg ezt a tapasztalatot mindenki saját élete leckéjévé nem teszi. Addig, amíg a művész egyértelmű biztosítékot kap arról, hogy amit csinál, az nem haszontalan. Addig, amíg végre megértik, bebizonyítják, alkalmazzák és dicsőítik, amit mond.

X.

PAUL Történjen bármi, mi felkészültünk. Amióta megszülettünk, erre készülünk. Ezt gyakoroltuk minden nap. Minden kattintással. Minden gondolatnal. Nem történhet velünk semmi. Mert jól kiképeztük magunkat. Minden adandó alkalommal szembenéztünk a halállal. Átéltünk minden traumát, amivel talákoztunk. Egyszerre éhezünk az éhezővel. Egyszerre üvöltöttünk a gyerekét elvesztő összeroppant szülővel. Egyszerre rémültünk meg a férfival, akinek azonosítania kellett szerelme holttestét. Voltunk a Pride-on, és minden csóknál lázadtunk magunkban, amiért nem értik az emberek, mit jelent az elfogadás. Gondolatban végigkísértünk minden autóbalesetet, ami mellett elhaladtunk. Valahányszor elszáguldott mellettünk a mentő, eljátszottuk magunkban az élete meghosszabbításáért harcoló beteg szerepét. Majd a hozzátartozóét, akinek már nem volt helye a mentőben, ezért a saját autójával ment a kórházba. Istenem, mi lett volna, ha ő is balesetezik? Miközben újságcikkeket olvastunk, vagy Auschwitzban kirándultunk, mentálisan átéltünk minden borzalmat, amit csak el lehet képzelni. A kíváncsibbak közülünk a másik oldalon is jártak, megkérdezték, milyen egyenruhásan megjárni a poklokat. A történelem nagylelkű. A jelen szintén. Ha szintet akarsz lépni, bármikor vehetsz egy repülőjegyet egy olyan helyre, ahonnan mások menekülnek.

DORA Egyre melegebb van.

PAUL De felkészültünk. Tudjuk, milyen meghalni a forróságtól. Filmeket néztünk, és elképzeltük, ahogyan a homokban gázolunk, fátyolos szemekkel keresve a csalóka oázist. Víz után epekedtünk, miközben a szárazon vergődő halakat néztük. Mert nemcsak emberekkel tudunk együttérezni. Így már nem érhet semmi váratlan, semmi, ha intenzíven végezzük ezt a gyakorlatot. Ennél rosszabb nem lehet. De akárhogy is, azóta nem eszünk halat. Nem történhet velünk semmi, nincs semmi, amitől félénk. Mert jól kiképeztük magunkat.

XI.

BIANCO Hamarosan valamelyikünk a félelmei nélkül ébred. Kinyitja a szemét, és furcsán érzi magát. Azt érzi, hogy megkönnyebbült. Annyira megkönnyebbült, hogy a matrac sima marad alatta. Mintha ott se volna. Először retteg, aztán úgy dönt, ad magának még egy kis időt. Egy ilyen súlyos dolog nem tűnik el csak úgy.

CATALINA Egy ilyen súlyos dolog nem tűnik el. Remélem, végig velem maradtok.

Azt mondja, hogy csak várni kell egy kicsit. Hogy bármelyik pillanatban feltűnhet valami az egyik sarokban. Valami, ami újra értelmet ad a dolgoknak. De hiába a hosszú várakozás, semmi nem történik. Sehol egy furcsa zaj, amitől felpattanna, sehol egy árny vagy gyanús hallgatás. Ami a legrosszabb, hogy nincs gondolat sem, amitől felállna hátán a szőr. Vagy ami arra késztené, hogy egész nap a takaró alatt maradjon, hogy semmivel ne kelljen szembenéznie. Minden nyugodt. Annyira nyugodt, hogy az már kétségbeejtő. Mindenféle eszébe jut, különbnél különb jeleneteket fog kitalálni. Sorra képzei a könnyörtelen megaláztatásokat.

DORA Nyilvános szellentés... elviselhetetlen kínzás, árulást követő válás, helyrehozhatatlan hiba, ami tönkreteszi a karriered, életen át tartó éhezés, egy szörnyen unalmas élet, rák, egy kellemetlen gén, ami véletlenül tovább öröklődik, egy katasztrófa, egy szomorú élet vége, egy világvége. Semmi. Már semmit nem jelentenek az elméjét elárasztó gondolatok. Felteszi a kérdést, hogy vajon átalakult-e azzá a szörnyeteggé, akivé félt átváltozni. Megkérdi, hogy miért nem érez semmit. Néhány ijesztő ötlet és gondolat újból visszatér, és mindegyik, de mindegyik emberekhez kötődik. De nem. Még az a gondolat sem riasztja, hogy egy éjszaka alatt szörnyeteggé változhat. Így hát az utolsó lehetséges gesztushoz folyamodik. Az aszfaltra gondolva lassan az ablakhoz botorkál. És amikor már az aszfalthoz való sebes közeledés sem riasztja, gondolkodás nélkül nekifutásból kiugrik az ablakon. A becsapódás előtt feltűnik néhány együttérző ember, akik kifogják őt, így az egyetlen fájó dolog az értetlenkedés. Az emberek talpra állítják, és továbbmennek. Ez még jobban elmélyíti a zavart.

Mivel nem hiszi el, ami történt, felszalad a lépcsőn, hogy újból megismételje az ugrást, de épp mielőtt az arca a betonba csapódna, újabb emberek fogják ki. Ugyanolyan figyelmesen. Döbbenet távolodik, bolyongani kezd az utcán, miközben próbálja megérteni, hogy mi történik. Hogy honnan kerülnek elő ezek az emberek, akik mások mentőhálójaként használják karjaikat.

De miközben kétségbeesetten próbálja megérteni, hogy mi történik, a távolban észreveszi, hogy valaki ki akar ugrani az ablakból. Valaki, aki valószínűleg ugyanúgy a hiábavalóság érzésével kelt ki az ágyból, mint ő, félelmeiktől mentesen, borzongás nélkül, valaki, aki próbálja megérteni, hogy mi folyik itt.

DORA Én tartalak!

Hirtelen arra ébred, hogy kiabálnak neki, és kinyújtott karokkal elkezd szaladni

PAUL Tartunk!

BIANCO Mások is kiabálni fognak, ugyanazzal az abszurd táncra emlékeztető béna, elképesztően béna koreográfiával haladva, nem tudni, honnan tanulták. Akárhogy is, ez a nap teljesen abszurd lesz. És íme, időben odaér, kifogják, az ember kiszáll a karjaikból, és felszalad a lépcsőn, a többiek pedig vele együtt továbbállnak, itt már nincs több tennivaló. Elindul, de visszatekint. Tudja, hogy mi fog történni. Tudja, hogy az ember, aki az előbb a karjaiba zuhant, újból ki fog ugrani, éppen ahogyan ő tette, de nem aggódik, mert visszanéz, és mindent látni fog. Látni fogja, ahogy feltűnik az ablakban, és mielőtt földet érne, néhány ember ismét kifogja, és talpra állítja.

És éppen ahogyan ő tette, értetlenül elindul majd az egyik irányba, bármelyik irányba, mígnem a távolban meglát valakit egy ablakban. A testhelyzetéből rá fog jönni, hogy mi történik. A zavaros mozdulatokból, a réveteg tekintetből. Rájön, hogy az az ember éppen olyan, mint ő, és a semmiből arra ébred majd, hogy szaladni kezd.

DORA Én tartalak!

PAUL Tartunk!

Ő is kifogja majd, ahogy a többiek őt éppen azelőtt, hogy földet érne, pont azelőtt, hogy becsapódna. És ez így fog menni egy ideig, mindenki a saját útján halad, nem tudva, honnan is indult, mert ez a nap abszurd lesz, és a dolgok még így mennek egy ideig.

Egy darabig még felbukkannak a testek az ablakokban, és néhány kar kinyúl, hogy megmentse őket, mintha mindig tudnák, hogy mit kell tenni. Senki nem fog habozni, és egyetlen test sem menekül karjaik öleléséből. Egyszerre megnyugszanak, mintha az életek, amelyek azon a napon elveszhettek volna, egymás hegyén-hátán hevernének egy mentőhálóban. Mi sem egyszerűbb.

És előbukkan a nap, először néhány napsugár törik meg a tömbház sarkán, és erősen visszaverődik egy kirakat ablakáról, és mindent eláraszt a fény. És kábult embereinknek lelassulnak a lépteik, és elfáradnak.

Micsoda abszurd reggel... *nézd csak, pizsamában indultam el*, mondják, és keresik egymás tekintetét, és úgy néznek egymásra, mint még soha. Hirtelen mindenütt naptól hunyorgó ismerős szempárok jelennek meg, és a kétségek elszállnak. Ez lesz az első nap a napok végtelen sorában, amikor már nem félünk semmitől. Majd egyszer.

XII.

PAUL Te félsz most valamitől?

CATALINA Most-most?

PAUL Igen.

CATALINA Nem.

PAUL Te félsz most valamitől?

BIANCO Nem.

PAUL Te?

DORA Nem.

CATALINA Te?

PAUL Én sem. És most?

CATALINA Nem.

PAUL És ti?

DORA Nem.

BIANCO Nem.

PAUL Várjunk még egy kicsit. Most?

DORA Én félek a felmelegedéstől.

PAUL Ez túl általános. Úgy értem, hogy Most.

DORA Az általános is most van.

PAUL Valamilyen szinten igen, de ebben a pillanatban nincs valódi következménye. Vagy igen?

DORA Nem tudom, nem.

PAUL Még várjunk egy kicsit. Most?

BIANCO Nem

PAUL Még mindig nem?

CATALINA Nem.

DORA Nem. Nem tudom

PAUL Még várjunk egy kicsit.